

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Prva slovenska založba

CELJE - LJUBLJANA

MATEJA GOMBOC: NA POTEV V NARAVO

Pozor – nevarnost, da se okužite z veseljem do narave!

Imenitne zgodbe za EKO BRALCE: Kakšen je gozd pozimi? Kje živijo čmrlji? Koliko kostanja prinesemo domov? Kaj so krplje? Kako prespati v naravi? Kaj pa, če nenadoma srečamo medveda? Vabimo vas, da jo z Ivano, Juretom in njunimi prijatelji po odgovore na vsa ta in še številna druga zanimiva vprašanja o gozdu, travniku in njunih prebivalcih tudi vi mahnete NA POTEV V NARAVO! Besedilo Mateje Gomboc dopolnjujejo ilustracije Erike Omerzel Vujić.

Avtorica v knjigi spretno poveže svojo ljubezen do odkrivanja narave in njenih skrivnosti ter čut za delo z otroki. Ko se združijo vedoželjnost, pustolovska žilica in želja po življenju v pristnem stiku z naravo, ni več ovir za male junake. Tudi strokovno preverjena dejstva s področij biologije in gozdarstva avtorica podaja na privlačen način in tako res spodbuja male in velike junake, naj se odpravijo ven, v naravo, in odkrijejo, kako čudovita je – naj si jo ogledujemo s povečevalnim steklom, z daljnogledom ali s prostim očesom. V času, ko se bolj in bolj zavedamo pomena zdravega odnosa do narave, ta poučna knjižica prihaja kot nadvse dobrodošlo branje tako doma kot v šoli.

Podatki o knjigi

- Naslov: Na potep v naravo
- Podnaslov: Bonton v gozdu in na travniku
- Avtorica: Mateja Gomboc
- Ilustratorica: Erika Omerzel Vujić
- Urednica: Tadeja Petrovčič Jerina
- Cena: 17,50 €
- Velikost: 148 mm x 210 mm
- Vezava: mehka z zavihhi
- Število strani: 84
- Število ilustracij: 16
- ISBN 978-961-278-255-9
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2016

Kontakt

uredništvo

T 01 244 36 70

urednistvo@celjska-mohorjeva.si

O avtoricah

Mateja Gomboc je pisateljica in profesorica. S svojimi otroki, domačimi in šolskimi, se je v življenju že veliko potepala, najraje v naravi, ki jo še vedno občuduje v vsakem trenutku dneva in vsakem letnem času. Občasno pa obišči kar doma in piše. Tako je nastalo že veliko zgodb za male in velike bralce. Včasih v njeni glavi kar šumi od idej in zgodbe hočejo ven. Toda strogo jim zabiča: počakajte vendar, najprej se gremo razbistrit v gozd! Kuža je prvi za to. Potem se zgodbe, kuža in ona vrnejo – in glej, že so zapisane!

Erika Omerzel Vujić je že kot otrok rada risala in barvala, listala po slikanicah in v njih občudovala ilustracije. Vedno si je želela, da bi tudi sama znala tako risati. Prvo pravo pesem je ilustrirala kmalu po zaključku študija. Njene ilustracije bogatijo številne učbenike, delovne zvezke, knjige in revije za otroke. Najraje ilustrira humorne zgodbe in pesmi. Več o njenem ustvarjanju si lahko ogledate na spletnih straneh www.erikavujić.si.

Odlomek iz knjige

Drevo pripoveduje

»Gremo gledat barve?«

Vabilo, ki ga je izrekla Ivana, je bilo res čudno. Zunaj je bil siv meglen jesenski dan. Ves teden je deževalo ali vsaj bilo oblačno. O barvah se v takem dnevu težko govori. Zato so jo pogledali malce sumničavo, če se je ne loteva kakšna nevarna bolezen.

»Barve,« je ponovila. »V gozd. Kakšnih barv so listi.«

Včasih je treba ljudem nekoliko natančneje pojasniti, kaj se človeku plete po glavi.

Seveda! Predlog je bil v trenutku sprejet, saj so se šli Človek ne jezi se že tretjič in so bili tik pred tem, da bi se začeli jeziti. Čez pet minut so bili že vsi zunaj. Še slovo od mamic in obljuba, da se bodo vrnili že čez eno uro.

»Res neverjetno, še pred nekaj tedni je bil ta gozd čisto zelen,« je Jure zamišljeno pogledal v krošnje dreves. »Zdaj pa – glejte, tisti listi so čisto rdeči, oni rumeni ...«

»Tile pa že rjavi,« je nekam turobno pobrala Ajda odpadli listek s tal. »Kako pa sploh pride do tega?«

»Drevo nima več hrane, ker je manj sonca in je hladneje,« je pojasnil Jure, ki je v šoli že kar nekaj pomembnih let. »Zelene barve, ki jo daje klorofil, ni več, zato pridejo do izraza druge barve, ki so bile v listih že ves čas, a skrite. Pa saj je tudi tako lepo, kajne?« In je prijel velik kup listja s tal, da je zašumelo okoli njihovih glav.

